

Dotázka pro...

BARBORU A JANA KRATOCHVÍLOVI

Manželé Barbora a Jan Kratochvílovi jsou jedinými členy hudební skupiny Dva, jež právě vydává své debutové album *Fonók*, které dnes uvedou na koncertu (s brněnskou skupinou Květy) v pražském Kulturním centru Zahrada.

Dva jsou úzce spjatí s (nejen) královéhradeckou nezávislou performanční scénou. Spolupracují s Divadlem DNO, doprovázejí pražské performery, skládají a nahrávají hudbu k amatérským filmům, vytvořili několik znělek k festivalům alternativní kultury. Během své zatím dvouleté existence odehráli přes sto koncertů v ČR i v zahraničí (Slovensko, Rusko, Francie, Rakousko, Polsko, Maďarsko).

Svou hudbu charakterizují jako „non-exist nations folklore“ (folklór neexistujících národů). Ale také se o nich dá mluvit jako o postmoderním kabaretu, elektronickém minimalismu, bleším



Dva:
Fonók

Indies Scope 2008

cirkusu, kuchyňském beatboxu či freak folku. V tomto duchu se nese i jejich album *Fonók*. Název prý v maďarštině značí přadleny, pro Dva to ale v jejich jazyku znamená *Zvuky*.

Album vznikalo v létě 2008 v chalupě U čerta v téměř opuštěné podještědské vsi Padouchov. Je na něm patnáct písní neexistujících legendárních kapel v neexistujících světových jazycích posbíraných na cestách Kratochvílovců kuchyní. Každý neexistující region má na albu svého zástupce, každý neexistující jazyk má svůj překlad. Čistá a náročná etnografická práce přinesla své ovoce. Zeptali jsme se jich:

ISI Z jakých kulturních zdrojů a kořenů čerpáte a kam míříte?
Jan Kratochvíl: Nejsme žádní conceptualisté. Dokonce se nepovažujeme ani za hudebníky či divadelníky. Spíš jsme kuchaři a zahrádkáři. Necháváme se inspirovat často momentálně a náhodně, a to zdaleka ne jen hudbou a literaturou, ale třeba spíš situací. Kdysi nám někdo říkal, že jsme „takoví nevyhranění“. Nám se to líbí. Být nevyhranění a nemít koncept. To ale není koncept! Prostě si chceme jen tak dělat, co nás baví: vařit, hrát a nahrávat. To je ta domácí inspirace.

A pak se necháváme inspirovat atmosférou cizích zemí a neznámých jazyků. To je ta inspirace zvenku. Zaujme nás stejně zemitá lidová laponská pohádka jako vzdušná věštba z *Knihy proměn I-t'ing*. Vždycky nás baví sledovat, jak jsou lidi v různých koutech světa jiní, a přicházet na to, co je formuje – podnebí, krajina, zvyky... Z toho pak vycházejí jejich jazyky, intonace, přízvuk a z toho zase jejich pohádky, náboženství, hudba. Všechno je propojené, ve všem obsažené, pro dané místo charakteristické. A nás to baví sledovat a pak – třeba – po svém napodobovat. Z toho vyšla naše tvorba folklóru neexistujících národů.



Foto Matěj Svarec

Barbora Kratochvílová: S plány do budoucna je to podobně jako s koncepty. Zcela prakticky a při zemi plánujeme další užitkovou albu na svém domácím Label HomeTable, na kterém jsme už vydali *Zvonení do mobilních telefonů*. První by mělo být *Hudba k cestě do práce na kole*. To je album, které mi chce Honza věnovat pro mé dojíždění z Hradce do Pardubic. Druhé by mělo být *K vaření v mikrovlnce* nebo tak nějak. Už máme cinknutí mikrovlnky. A určitě dál chceme pronikat do tajemství cizích zemí. Cestovat a setkávat se s cizinci, což by se nám mělo splnit při tvorbě hudby k jedné divadelní inscenaci vznikající v Norsku a ve Finsku. Taký se chceme naučit dobře anglicky a na naší zahradě zasadit černou jeřabinu.